

різноманітних документів, від односторінкових повідомлень до багатосторінкових, об'ємних доповідей; втілення свого аналізу у вигляді дослідження з чіткою структурною побудовою; оцінки своїх власних аналітичних здібностей і визначення для себе необхідних видів самопідготовки [1].

Ефективність аналітичної діяльності залежить від глибокого знання проблеми та правового поля; врахування інтересів усіх зацікавлених сторін; відображення цілісної картини (ситуації), на тлі якої вирішується проблема; зосередження уваги безпосередньо на розв'язанні конкретної проблеми; вибору контрольованих засобів досягнення цілей; проведення колективної експертизи (до якої залучаються експерти з альтернативними поглядами на проблему) [2].

Здійснюючи інформаційно-аналітичне забезпечення процесів збору, обробки, аналізу інформації, моделювання та прогнозування ситуації та підготовки рішень на усіх рівнях системи аналітичного супроводу діяльності закладу охорони здоров'я важливо дотримуватися таких найбільш загальних вимог цілеспрямованість та ефективність; активність та ініціативність; безперервність та висока готовність до змін; оперативність та швидка реакція на зміни інформаційної ситуації; об'єктивність та науковість; адаптивність та гнучкість; багатоаспектність та альтернативність.

Отже, специфіка аналітичної діяльності закладу охорони здоров'я має полягати у тому, що вона повинна бути „вбудована” у систему і процес управління цим закладом, належним чином організована і дотримуватись вимог щодо оперативності підготовки інформаційних матеріалів, їх достовірності та обґрунтованості.

Список використаних джерел

1. Інформаційно-аналітичне забезпечення діяльності кадрової служби державних органів влади [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua/bitstream/ntb/20784/1/75-164-165.pdf>
2. Бакуменко В. Аналітичне забезпечення формування державно-управлінських рішень / В.Бакуменко // Вісник УАДУ. – 2010. – № 4. – С. 350.

Світлана ОСМАЧКО

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Васіна А.Ю.)

СУТНІСТЬ ТА ЗАВДАННЯ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ СТАТИСТИКИ З ОРГАНАМИ ВЛАДИ В ПИТАННЯХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУПРОВОДУ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ РЕГІОНУ

Для України, в якій на тлі економічних реформ розгортається адміністративна реформа, питання інформаційного супроводу для

прийняття управлінських рішень на державному рівні є особливо актуальним. Ефективна та якісна система інформаційного забезпечення органів державної влади є невід'ємною складовою професійного функціонування системи державного управління. На рівні регіону виникає потреба в повному і надійному інформаційному супроводі управління. Провідне місце в цьому займає регіональна статистика. Вона є теоретичним і практичним підґрунтям розробки показників економічного та соціального розвитку регіонів. Органи статистики надають інформаційно-аналітичну підтримку прийняття управлінських рішень органами державної виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

Проблеми інформаційного забезпечення управління регіональним розвитком в науковій літературі останнім часом розглядаються досить активно. Дослідник проблем статистичного забезпечення управління розвитком регіональної економіки О.Г.Осауленко зокрема відзначає, що для сучасних потреб державного регулювання регіонального розвитку статистика повинна поряд з обліковою функцією задовольняти потреби аналізу, моніторингу і прогнозування регіонального розвитку, що є ключовим моментом розвитку статистичної діяльності на найближчу перспективу [1, с. 43].

Осауленко О.Г. відзначає, що регіональна статистика є однією з найбільш “проблемних” галузей статистики, для якої потрібно виробити стратегію реформування з урахуванням реальних потреб користувачів і можливостей виробників даних [1, с. 47]. Один із підходів до визначення поняття “регіональна статистика” базується на твердженні, що це система збирання, обробки, аналізу, поширення, збереження, захисту й використання статистичної інформації, оцінки соціально-економічного стану регіонів. Однак термін “регіональна статистика” – це складне і можливо, ще не цілком сформоване поняття.

Регіональна статистика є частиною макроекономічної статистики і виділяється у самостійну галузь наукового знання. Необхідно відзначити, що особливість регіональної статистики полягає в тому, що вона є проміжною ланкою між макроекономічною статистикою і статистикою підприємств з погляду ієрархії рівнів управління економікою.

З одного боку, регіональна статистика відображає підсумки господарської діяльності підприємств і організацій, що знаходяться на території регіону, і, у цьому аспекті статистичні показники характеризують ефективність використання всіх видів ресурсів у межах визначеної територіальної системи. З іншого боку, система показників регіональної статистики показує спеціалізацію економіки, тобто які види економічної діяльності є пріоритетними, їх комплексність і взаємозалежність в регіоні.

На підставі показників регіональної статистики виконується оцінювання рівня економічного розвитку регіону, його інвестиційної привабливості,

ринкової економічної кон'юнктури, яке, в свою чергу, дозволяє визначити цілі та завдання управління, розробити програми соціально-економічного розвитку, приймати рішення, контролювати їхнє виконання. Процес прийняття управлінських рішень буде тим ефективніший, чим достовірнішими та повнішими будуть дані регіональної статистики. Цим і визначається значення розвитку регіональної статистики у інформаційному забезпеченні регіонального управління.

Поряд з прийняттям обґрунтованих управлінських рішень статистичні дані дедалі ширше використовуються для складання прогнозів, які враховуються відповідними органами управління в процесі економічного регулювання територіального розвитку.

На даний час в Україні дуже поширеною є практика побудови різноманітних рейтингів: на центральному рівні – областей, а на місцевому – міст обласного підпорядкування та районів області. Причому, останнім цікавляться не тільки місцеві органи влади, а й центральні.

Так, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України №856 від 21.10.2015 “Про затвердження методики проведення моніторингу та оцінки результативності реалізації державної регіональної політики” областям щокварталу виставляються оцінки за 27 показниками у 6-ти напрямках та щорічно за 64 показниками у 12 напрямках. Більшу половину, згаданих вище показників готують органи державної статистики.

Згідно статті 12 Закону України “Про державну статистику” [2] до основних завдань Державної служби статистики України віднесено здійснення взаємодії інформаційної системи органів державної статистики з інформаційними системами органів державної влади, органів місцевого самоврядування, інших юридичних осіб, міжнародних організацій та статистичних служб інших країн шляхом взаємного обміну інформацією, проведення методологічних, програмно-технологічних та інших робіт, спрямованих на ефективне використання інформаційних ресурсів.

Для підвищення якості статистичної інформації необхідно також зміцнювати партнерські відносини суб'єктів статистичного обслуговування, що починається з визначення потреб користувачів статистичної інформації і завершується проведенням оцінки якості статистичних даних.

На даний час існує потреба у встановленні постійно діючого зворотного зв'язку з користувачами статистичної інформації. Важливою умовою подальшого посилення взаємодії та розвитку співпраці є забезпечення балансу між рівнем задоволення інформаційних потреб користувачів статистичної інформації, що передбачає застосування у ході поширення такої інформації новітніх інформаційних технологій, та рівнем оптимізації процесу статистичного виробництва, що здійснюється шляхом раціоналізації вибору джерел для складання статистичної інформації з наданням переваги адміністративним даним, організації взаємообміну

даними між державними органами замість дублювання інформаційних потоків, а також шляхом впровадження вибіркового методів статистичних опитувань замість суцільних спостережень тощо.

Таким чином, на основі вищенаведених фактів можна зробити такі висновки:

– регіон слід розглядати як соціально-економічну систему, дослідження розвитку якої потребує комплексного інформаційного статистичного забезпечення. Наукове та практичне значення вивчення економічної і соціальної складових регіону визначається тим, що саме воно зумовлює та забезпечує розробку основних напрямів регіональної політики [3];

– регіональна статистика як інформаційна база регіонального управління має свою специфіку, що відрізняє її від інших розділів статистичної науки. Відмінність, насамперед, полягає в тому, що спостерігаються та аналізуються територіально розподілені статистичні дані. У межах регіональної статистики забезпечується побудова комплексної системи статистичних показників, яка характеризує соціально-економічний розвиток економіки регіону;

– розвиток регіональної статистики повинен здійснюватися у контексті виконання завдань щодо задоволення потреб в інформаційному забезпеченні управління. Обґрунтування завдань регіональної статистики та їх реалізація забезпечує підвищення якості статистичної бази та задоволення потреб в інформаційному забезпеченні управління.

Список використаних джерел

1. Осауленко О. Г. Державна структурна політика та забезпечення стійкого економічного зростання / О. Г. Осауленко. –К.: Інформ.-видавн. центр Держкомстату України, 2001. – 92 с.

2. Про державну статистику: Закон України від 17.09.1992 № 2614-XII//Електронний ресурс – Режим доступу: kodeksy.com.ua > Закони України.

3. Стеценко Т. О., Тищенко О. П. Управління регіональною економікою /СтеценкоТ. О., Тищенко О. П. // Електронний ресурс – Режим доступу: uchebnik-online.com/soderzhanie/ua_textbook_18.html.

Юлія ПАЄВСЬКА

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту та публічного управління Крисько Ж.Л.)

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Економічна ефективність діяльності підприємств, забезпечення високих темпів їх розвитку, підвищення конкурентоспроможності як на